

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg har ofte stor sympati for Kristeligt Folkepartis politik, synspunkter og holdninger, og det er ikke altid, jeg behøver at anstrenge mig lige meget for at forstå Kristeligt Folkepartis politik, synspunkter og holdninger, men med det indlæg, som vi lige har hørt, kommer jeg nok til at nærme mig den situation, hvor jeg skal anstrenge mig en smule.

Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Ole M. Nielsen i den grad ønsker unødigt polemik om en sag, der i substansen er meget enighed om, men det ændrer ikke ved, at selv om erhvervslivet og dermed naturligvis samfundet har glæde af de erhvervsfremmeforanstaltninger, der er igangsat under skriftende regeringer de sidste mange år, så er nogle grundlæggende vilkår omkring beskatning af produktion og erhvervsliv og omkring bureaukrati fundamentale, og det ændrer dette lovforslag ikke ved. Den nuværende regering har altså ikke bidraget til at gøre de grundlæggende vilkår for beskæftigelse, eksport, valutaandtjening og produktion spor nemmere, heller ikke selv om Kristeligt Folkeparti forsøger at pynte på det og ligesom ride to heste samtidig.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Jeg har stor forståelse for, at hr. Ole M. Nielsen er en travlt beskæftiget mand, der har mange ordførerskaber, og jeg har stor forståelse for, at man også her i salen er optaget af at forberede det næste ordførerskab, men det undskylder jo ikke, at man ikke hører efter, hvad der bliver sagt her fra talerstolen.

Jeg nævnte ikke ordet skat med ét eneste ord i mit oplæg. Jeg roste til gengæld erhvervsministeren, fordi han vil have gode råd, og jeg var sikker på, at det her kunne hjælpe regeringen til at føre en bedre erhvervspolitik osv. Jeg berørte overhovedet ikke skatteproblematikken. Det eneste, jeg sagde, var, at det var en elendig finanslov, der var blevet gennemført, men det har jo ikke meget med skatten at gøre.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Til hr. Henning Grove vil jeg kun beklage og undskylde. Det med de to første ordførere var en fortalelse. Det var Venstres ordfører, jeg huskede, for dér var det, som om talen udviklede sig lidt meget i retning af en ideologisk tale.

Hr. Kim Andersen sagde, at vi gerne vil ride to heste. Ja, det vil vi gerne. Vi vil gerne både have et velfærdssamfund og et samfund, hvor der tages en masse hensyn, og hvor vi skal betale vores fælles omkostninger. Sådan et moderne samfund kan desværre ikke fungere uden en høj skatteprocent og en masse bureaukrati, og måske også derfor er det nødvendigt med nogle erhvervsfremmeforanstaltninger osv. Det er dér, jeg synes, Venstres ordfører ligesom fik sat to gode ting op imod hinanden, hvad jeg ikke synes, de fortjener.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg tror, hr. Ole M. Nielsen og jeg kan være enige om, at vi begge to ønsker et velfærdssamfund, og at vi ønsker øget velstand, produktivitet, fremgang for vores land.

Jeg forstår, at hr. Ole M. Nielsen sætter lighedstegn mellem høj skat og bureaukrati og disse målsætninger. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge hr. Ole M. Nielsen, om han er af den opfattelse, at vi har for lille et skattetryk og for lidt bureaukrati for erhvervslivet, for det må jo være slutningen, hvis der skal være logik i hr. Ole M. Niensens indlæg.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Nej, jeg synes ikke, at vi har et for lille skattetryk og for lidt bureaukrati, men der er jo et problem, når vi vil have et velfærdssamfund, og når vi vil have et samfund, hvor der sættes grænser for markedsökonomien. Hr. Kim Andersen nævnte jo overhovedet ikke i sit sidste indlæg, at der er nogen som helst begrænsninger for markedsökonomien; det er kun et spørgsmål om lavere skat, så skal erhvervslivet nok finde ud af det.

Sådan nogle samfund har man jo hist og her rundtomkring, og de duer ikke. Når man vil tage hensyn til arbejdsmiljøet, som vi lige har diskuteret ved de to tidligere forslag her i Folketingssalen, og til miljøet, og når man vil tage etiske hensyn, hensyn til de mennesker i samfundet, som har behov for støtte osv. osv., alle de der hensyn, hensyn til udviklingslandene osv., så medfører det altså både bureaukrati og også en forholdsvis høj skat.

Derfor er det også, jeg mener, at det kan være nødvendigt at støtte erhvervslivet på en anden måde. Havde vi fuldstændig fri markedsökonomi, så havde erhvervslivet ikke behov for støtte, men det havde resten af samfundet desværre.